

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-82/12

Transportes Jordi Besora SL
v.
Generalitat de Catalunya

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña)

„Nepřímé daně — Spotřební daně — Směrnice 92/12/EHS — Článek 3 odst. 2 — Minerální oleje — Daň z maloobchodního prodeje — Pojem ‚zvláštní důvod‘ — Přenos pravomocí na autonomní společenství — Financování — Předem určené použití — Výdaje v oblasti zdravotnictví a životního prostředí“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. února 2014

1. *Daňová ustanovení — Harmonizace právních předpisů — Spotřební daně — Směrnice 92/12 — Minerální oleje — Vnitrostátní právní úprava, která zavádí daň z maloobchodního prodeje minerálních olejů — Daň určená k financování výkonu pravomoci autonomních společenství v oblasti zdravotnictví a životního prostředí — Daň, která sama o sobě nesměřuje k zajištění ochrany v těchto oblastech — Absence zvláštního důvodu — Nepřípustnost*

(Směrnice Rady 92/12, čl. 3 odst. 2)

2. *Předběžné otázky — Výklad — Časové účinky výkladových rozsudků — Zpětná účinnost — Omezení Soudním dvorem — Podmínky — Význam finančních důsledků rozsudku pro dotyčný členský stát — Nerozhodující kritérium*

(Článek 267 SFEU)

1. Článek 3 odst. 2 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která zavádí daň z maloobchodního prodeje minerálních olejů, přičemž takovou daň nelze považovat za daň mající zvláštní důvod ve smyslu tohoto ustanovení, pokud tuto daň určenou k financování výkonu pravomoci autonomních společenství v oblasti zdravotnictví a životního prostředí nelze považovat za daň, která sama o sobě směřuje k zajištění ochrany zdraví a životního prostředí.

Zvláštní důvod ve smyslu článku 3 odst. 2 směrnice 92/12 je totiž jiný důvod než čistě rozpočtový. Soudní dvůr již krom toho judikoval, že posílení územní samosprávy prostřednictvím přiznání pravomoci vytvářet daňový příjem samo o sobě představuje čistě rozpočtový důvod ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice 92/12.

Všechny daně však mají nevyhnutelně rozpočtový účel, takže pouhá skutečnost, že tato daň má rozpočtový účel, nemůže sama o sobě vyloučit, že může být také považována za daň mající zvláštní důvod ve smyslu uvedeného ustanovení, jinak by čl. 3 odst. 2 směrnice 92/12 pozbyl smyslu. V tomto

ohledu může být skutečnost, že příjmy z této daně byly předem účelově určeny na to, aby územní orgány financovaly pravomoci v oblasti zdravotnictví a životního prostředí, které na ně přenesl stát, okolností, kterou je nutné zohlednit pro účely zjištění, zda je dán zvláštní důvod. Takové účelové určení je vlastně pouze způsob vnitřní organizace rozpočtu členského státu, takže nemůže v tomto ohledu představovat samo o sobě dostatečnou podmínku, jelikož každý členský stát se může bez ohledu na sledovaný cíl rozhodnout, že příjmy z daně budou určeny na financování konkrétních výdajů.

Aby mohla být taková daň, jako je daň z prodeje některých minerálních olejů, považována za daň sledující zvláštní důvod ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice 92/12, musí naopak zajišťovat ochranu zdraví a životního prostředí. K tomu by mohlo dojít v případě, že by příjem z této daně musel být využit ke snížení sociálních nákladů a nákladů na životní prostředí souvisejících se spotřebou minerálních olejů zdaněných uvedenou daní, takže by mezi využitím příjmů a účelem předmětného zdanění existovala přímá souvislost.

(viz body 23, 25, 27–30, 36 a výrok)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 40–42, 48, 49)